

عنوان مقاله:

سطوح بهینه زادمایه جهت ارزیابی مقاومت چغندر قند نسبت به نماتد مولد گره ریشه در شرایط گلخانه

محل انتشار:

سیزدهمین همایش علوم زراعت و اصلاح نباتات ایران و سومین همایش علوم و تکنولوژی بذر ایران (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 4

نویسندگان:

منصوره باکویی - دانشجوی دکتری گروه بیماری‌شناسی گیاهی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران

سید باقر محمودی - استادیار موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه بذر چغندر قند، کرج، البرز، تهران

ابراهیم پورجم - استاد گروه بیماری‌شناسی گیاهی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تربیت مدرس

ناصر صفایی - دانشیار گروه بیماری‌شناسی گیاهی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران

خلاصه مقاله:

چغندر قند یکی از گیاهان میزبان گونه‌های مختلف نماتد مولد گره ریشه است. جهت ارزیابی مقاومت چغندر قند ابتدا تأثیر شش سطح زادمایه 500، 250+250، 500، 250+500، 750، 500+500 و 1000 لارو سن دوم *Meloidogyne javanica* روی رقم حساس جلگه بررسی شد. تعداد گال تشکیل شده روی ریشه ملاک مقایسه تیمارها بود. نتایج نشان داد که تمامی سطوح زادمایه قادر به ارزیابی مقاومت بوته‌های چغندر قند می‌باشد و گال‌های حاصل از مایه‌زنی طی یک یا دو نوبت فاقد اختلاف آماری بودند ($p > 0/01$). نتایج مایه‌زنی نه ژنوتیپ چغندر قند با 500 لارو سن دوم نشان داد که ارقام جلگه و پائولتا (رقم تجاری مقاوم به نماتد سیستی چغندر قند) با میانگین گال بالای 100 عدد جزو گیاهان حساس بودند. تعداد هفت فامیل نیمه خواهری تهیه شده از توده SB33 (حامل ژن مقاومت به نماتد مولد گره ریشه) با میانگین تعداد گال کمتر از یک نیز جزو گیاهان مقاوم دسته بندی شدند. نتایج کلی حاصل از این تحقیق نشان داد که 500 لارو سن دوم نماتد مولد گره ریشه کمترین سطح زادمایه نماتد است که میتوان جهت ارزیابی مقاومت چغندر قند در شرایط گلخانه استفاده کرد.

کلمات کلیدی:

سطح بهینه زادمایه، چغندر قند، مقاومت، نماتد مولد گره ریشه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/312993>

